

Народився 25 січня 1936 р. у с. Буців Мостиського району Львівської області. Протягом 1952–1957 рр. навчався на геологорозвідувальному факультеті ЛПІ (спеціальність «Геологія і розвідка нафтових та газових родовищ»), де здобув кваліфікацію гірничого інженера-геолога.

Після закінчення вишу був направлений на роботу в об'єднання «Туркменнефть» — почав працювати оператором із дослідження свердловин на західнотуркменському нафтовому родовищі Небіт-Даг. Протягом 1958–1968 рр. у системі цього об'єднання на сході Туркменістану Ярослав Пилип пройшов шлях від техника-геолога та інженера-геолога нафторозвідки до головного геолога контори розвідувального буріння (1961–1963) і начальника геологічного відділу тресту «Туркменнефтеразведка» (1964–1968). Як один із керівних посадовців геологічної служби, брав участь у відкритті перших 20 газових родовищ на сході Туркменістану, зокрема великих Байрам-Алійського, Гургутлінського, Майського, Саман-Тепінського і унікального Шатлицького. Нині це одна з найбагатших газоносних провінцій євразійського континенту.

У 1967 р. у Всесоюзному науково-дослідному інституті природних газів (м. Москва) він захистив кандидатську дисертацію на тему «Роль товщі солей у розміщенні покладів нафти і газу Східної Туркменії». З 1968 р. працював в Українському науково-дослідному геологорозвідувальному інституті (з 2000 р. — у Львівському відділенні УкрДГРІ). Був старшим науковим співробітником, завідував лабораторією, сектором і відділом. Вийшовши на пенсію у 1996 р., продовжував працювати провідним науковим співробітником (за контрактом) у Львівському відділенні УкрДГРІ.

Я. А. Пилип започаткував в Україні експериментальні дослідження фільтраційних властивостей порід-покришок.

Пилип Ярослав Андрійович

Кандидат геолого-
мінералогічних наук, фахівець
у галузі нафтогазопромислової
геології

Здійснював наукове і організаційне керівництво розробками з поліпшення умов розкриття продуктивних пластів та інтенсифікації припливів нафти і газу. Вдосконалював способи вивчення гласових вулководневих систем, зокрема створив новий метод розрахунку зміни вмісту і видобутку конденсату під час розробки газоконденсатних покладів.

Є автором та співавтором понад 110 опублікованих наукових праць, серед яких три монографії («Повышение эффективности вскрытия и опробования нефтегазоносных пластов», «Газоконденсатные системы и методы их изучения» тощо), та двох винаходів. Один із винаходів на основі вимірювання фільтраційних параметрів порід-покришок дозволяє обґрунтувати допустимі пластові тиски в ПСГ і відповідно максимально можливі об'єми зберігання газу.

Вчений нагороджений медалями «100-річчя нафтової і газової промисловості СРСР», «За заслуги в розвідці надр», ім. В. І. Луцицького. Йому присвоєно звання «Почесний розвідник надр».

Народився 12 квітня 1934 р. у с. Стоянів Радехівського району Львівської області.

У 1957 р. закінчив гірничопромисловий факультет Львівського політехнічного інституту і почав працювати оператором (потім — помічником майстра, майстром із видобування нафти) у Долинському НПУ. У 1962 р. став начальником науково-дослідної лабораторії з підтримання пластового тиску в нафтових покладах із заводненням, а протягом 1970–2006 рр. очолював виробничо-технічний (згодом — технічний) відділи управління. Упродовж 1980–1981 рр. Іван Пилипець був консультантом із видобування нафти у Болгарії.

З 1972 до 1976 р. навчався в аспірантурі при Московському інституті нафтохімічної і газової промисловості ім. акад. І. М. Губкіна, після закінчення якої захистив кандидатську дисертацію на тему «Використання термометрії для контролю і регулювання розробки багатопластових нафтогазових родовищ».

Запропоновані Іваном Андрійовичем термометричні та гідродинамічні методи контролю і регулювання процесів розробки нафтових покладів знайшли застосування на практиці і дозволили збільшити коефіцієнт охоплення заводненням пластів та їх нафтовилучення. За його активною участю поряд із традиційними способами інтенсифікації видобутку нафти впроваджувалися нові технології і технічні пристрої для обробки свердловин міцелярним розчином, імпульсно-хвильової дії на пласти, направленою впливу на привибійну зону свердловин із блокуванням високообводнених пластів, кислотні обробки з використанням різних ПАР, розчинників, а також їх модифі-

Пилипець Іван Андрійович

Кандидат технічних наук,
член-кореспондент УНГА,
фахівець із розробки
нафтогазових родовищ

кацій. Розробив технологічні і конструкторські інновації, які охоплюють процес видобування та підготовки нафти. Вперше створив і впровадив новий спосіб розробки екранованих зон нафтових родовищ.

І. А. Пилипець — автор 57 наукових публікацій, 43 патентів та авторських свідоцтв на винаходи, понад 150 раціоналізаторських пропозицій.

Упродовж 1958–1980 рр. був головою первинної організації Всесоюзного товариства винахідників та раціоналізаторів, його двічі обирали делегатом всесоюзних з'їздів ВТВР.

Удостоєний почесного звання «Заслужений раціоналізатор Української РСР», нагороджений бронзовими медалями виставок досягнень народного господарства.

Помер 4 червня 2013 р.